

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 497/2017-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. augusta 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Erikom Šablatúrom, Holičska 13, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva nebyť odňatý zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 201/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. marca 2017 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva nebyť odňatý zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“)

a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 201/2013 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že v napadnutom konaní vedenom pred okresným súdom, v ktorom je v procesnej pozícii žalobcu „o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom“, dochádza k zbytočným prietahom. Poukázal na to, že žalobu podal na okresnom súde 15. októbra 2013, tento je však ku dňu podania sťažnosti nečinný už 41 mesiacov, nebolo vykonané ani jedno pojednávanie a vo veci nemožno očakávať rozhodnutie v primeranej lehote.

3. Sťažovateľ v sťažnosti tiež namieta, že v napadnutom konaní „došlo dňa 14. 07. 2015 k zmene zákonného sudcu, keď od 15. 07. 2015 namiesto JUDr. Heleny Hausleitnerovej vstúpila do konania sudkyňa Mgr. Jana Janics Bajánková. Prvé pojednávanie bolo sudom vytýčené na deň 20.04.2017, nezvolala ho však konajúca sudkyňa, ale iná sudkyňa, a to JUDr. Zuzana Hlístová. Z uvedeného dôvodu sťažovateľ namieta porušenie svojho ústavného práva zakotveného v čl. 48 ods. 1 Ústavy SR, podľa ktorého nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Konajúci súd do dňa podania tejto sťažnosti neoznámil sťažovateľovi dôvod odňatia veci konajúcej sudkyňi JUDr. Helene Hausleitnerovej, t.j. či dôvod odňatia možno považovať za zákonný, akým postupom bola vec pridelená inému sudcovi a následne v poradí až tretiemu sudcovi (JUDr. Zuzana Hlístová). Sťažovateľ je toho názoru, že jeho právo na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy SR je konajúci súd povinný rešpektovať.“.

4. Sťažovateľ v závere svojej sťažnosti navrhol vydať tento nález:

„1. Základné práva [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] upravené v čl. 48 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod spis.zn.: 18C/201/2013 porušené boli.

2. Okresnému súdu Bratislava I ukladá, aby rešpektoval právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy SR, písomné odôvodnil zmenu, resp. odňatie zákonnému sudcovi

a pridelenie veci inému sudcovi a písomné o tom sťažovateľa informoval, aby vo veci konal bez zbytočných prietahov, a aby vo veci konal ako nezávislý a nestranný súd.

3. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] *priznáva finančné zadostúčenie 6 000,00 EUR (slovom šesťtisíc EUR), ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia (nálezu).*

4. *JUDr. Erikovi Šablatúrovi, advokátovi priznáva trovy konania / trovy právneho zastúpenia 419,32 EUR (slovom štyristodevätnásť EUR 32 centov, ktoré je súd povinný zaplatiť na účet advokáta [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] do dvoch mesiacov od tohto rozhodnutia (nálezu).“*

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

II.1 K namietanému porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 1 ústavy

7. Vo vzťahu k namietanému porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 1 ústavy ústavný súd poukazuje na princíp subsidiarity.

8. Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

9. Z uvedeného vyplýva, že právomoc ústavného súdu je daná iba vtedy, ak o ochrane základných práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Ústavný súd preto konštatuje, že nemá právomoc preskúmať postup okresného súdu v napadnutom konaní vo vzťahu k namietanému porušeniu základného práva sťažovateľa nebyť odňatý zákonnému sudcovi. Ak je totiž sťažovateľ toho názoru, že uvedené právo bolo porušené, môže túto skutočnosť namietat' v rámci odvolacieho, prípadne aj dovolacieho konania, a teda zákon sťažovateľovi poskytuje opravné prostriedky na ochranu jeho uvedeného základného práva.

10. Na základe týchto skutočností ústavný súd sťažnosť v uvedenej časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

II.2 K namietanému porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy

11. Ústavný súd lustráciou v registri podaní zistil, že sťažovateľ sa domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v napadnutom konaní už svojou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 31. mája 2016 vedenou pod sp. zn. Rvp 7103/2016.

12. Podľa § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak ústavný súd v tej istej veci koná.

13. Vzhľadom na to, že vo vzťahu k namietanému porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ústavný súd v tej istej veci koná, je nutné sťažnosť v tejto časti odmietnuť ako neprípustnú podľa § 24 písm. b) v spojení s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

14. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku stratilo opodstatnenie zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa, keďže rozhodovanie o nich je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody (čl. 127 ods. 2 ústavy).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. augusta 2017